



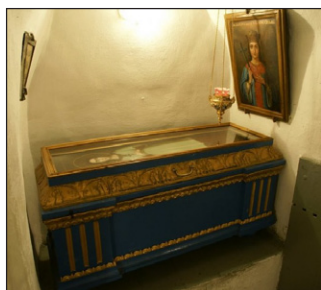
■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τοῦ Βορρά

Ἡ Ἁγία Ἰουλιανή, ἡ παρθένος τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου* † 6η Ἰουλίον (περ. 1540)

Στὰ χρόνια τοῦ μακαρίου Ἀρχιμανδρίτου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, Ἐλισσαίου Πλετενέτσκυ (ΙΖ' αἰ.), οἱ Πατέρες, ὅταν κάποτε ἔσκαψαν γιὰ νὰ ἀνοίξουν ἓναν τάφο πλησίον τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μπροστὰ ἀπὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἀνακάλυψαν ἀπροσδόκητα, ἐμπροσθεν τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, σύρριζα στὸν τοῖχο τοῦ Ναοῦ, μία νεκρική Λάρνακα. Ἐπάνω τῆς ὑπῆρχε μία πέτρα, ἡ ὁποία ἔφερε σκαλισμένο τὸ ἔμβλημα τῶν Πριγκίπων Ὀλσάνσκυ. Σὲ μία ἀσημένια πινακίδα, κολλημένη στὸ καπάκι τῆς Λάρνακας, ὑπῆρχε ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: «Πριγκίπισσα Ἰουλιανή Ὀλσάνσκυ, θυγάτηρ τοῦ Πρίγκιπος Γρηγορίου Ὀλσάνσκυ. Ἐκοιμήθη παρθένος τὸ 16ο ἔτος ἀπὸ τὴν γέννησί της».

Ὅταν ἀνοίξαν τὴν Λάρνακα τὸ σῶμα τῆς Πριγκίπισσας εὐρέθη ἄφθαρτο, ἀκέραιο καὶ λευκὸ, ἀνέγγιχτο ἀπὸ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων. Ἐνδεδυμένη μὲ πολὺτιμα, μεταξωτὰ καὶ χρυσοποίκιλτα ἐνδύματα, κοιτόταν σὰν νὰ εἶχε ἀποκοιμηθῇ. Στὰ χέρια τῆς φοροῦσε χρυσᾶ δαχτυλίδια καὶ τὰ αὐτιά της ἦταν στολισμένα μὲ σκουλαρίκια μὲ πολὺτιμους λίθους. Στὸν λαιμὸ τῆς κρεμόταν ἓνα περιδέριο μὲ χρυσᾶ νομίσματα καὶ μαργαριτάρια καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς ἦταν ἐστεμμένη μὲ ἓνα χρυσὸ διάδημα μὲ διαμάντια.





Τὸ τίμιο Λείψανο τῆς Ὁσίας τοποθετήθηκε στὸν Ναὸ τῶν Σπηλαίων.

* * *

Πέρασε καιρὸς. Ὃταν ὁ Πέτρος Μογίλας ἦταν Μητροπολίτης Κιέβου (1596-1647, ἐκλογή 1633) καὶ Ἡγούμενος τῶν Σπηλαίων, ἡ Ἁγία Πριγκίπισσα Ἰουλιανὴ ἐμφανίσθηκε σὲ αὐτὸν σὲ ὄραμα καὶ τὸν ἐπέπληξε γιὰ τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ἀσεβεία τῶν Μοναχῶν τῆς Λαύρας πρὸς τὸ ἱερὸ αὐτῆς λείψανο:

- **Γ**ιατί, Πανιερώτατε, ἐπιτρέπεις στοὺς Μοναχοὺς νὰ δείχνουν τέτοια ἀσεβεία πρὸς τὸ παρθενικὸ μου σῶμα; Ὁ Κύριος τὸ ἐδόξασε μὲ ἀφθαρσία! **Ἀ**λλά, νά! **Ο**ἱ Μοναχοὶ τῆς Λαύρας ἀπὸ ὀλιγοπιστία τὸ ἔχουν ἐγκαταλείψει σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν τοῦ ἀπονέμουν τὴν τιμὴ, ἡ ὁποία ἀρμόζει στὰ ἅγια Λείψανα. **Ῥ**ς πότε θὰ τὸ ἀνέχεσαι;

Ὁ Ἱεράρχης, ἔμφοβος γενόμενος ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τῆς ἁγίας παρθένου, κίνησε ἀμέσως γιὰ τὴν Λαύρα. Προσεκύνησε μὲ σεβασμὸ τὸ τίμιο Λείψανο καὶ ἔδωσε ἐντολὴ στοὺς Πατέρες τῆς Μονῆς νὰ τὸ εὐτρεπίσουν καὶ νὰ τὸ τιμοῦν συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴ παράδοσι καὶ τάξι. Παράλληλα παρήγγειλε νὰ κατασκευάσουν νέα Λειψανοθήκη, καλυμμένη μὲ πολύτιμα καλύμματα κεντημένα ἀπὸ Μοναχέας.

Ὅλίγες ἡμέρες ἀργότερα ἐγινε ἡ πανηγυρικὴ Ἀνακομιδὴ τοῦ ἁγίου Λειψάνου ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Πέτρο καὶ ὅλη τὴν Σύνοδο τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσίας. **Τ**ὸ σεπτὸ Σκήνωμα, τὸ ὁποῖο τοποθετήθηκε σὲ περίοπτη θέσι, ἀποτελεῖ ἀπὸ τότε πηγὴ ἁγιασμοῦ γιὰ τοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν μὲ πίστι καὶ εὐλάβεια σὲ αὐτὸ καὶ ἐπιτελεῖ πολλὰ θαύματα.

* * *

Ἡ παράδοσις διασώζει καὶ τὴν ἐξῆς διήγησι, ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὸ τίμιο Σκήνωμα τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς:

Κάποτε ἐμφανίσθηκε στὴν Μονὴ κάποιος ἄγνωστος καὶ ζήτησε νὰ προσκυνήσῃ τὰ θαυματουργὰ Λείψανα τῶν Ὁσίων Πατέρων τῶν Σπηλαίων. Ἦταν σοβαρὸς καὶ ὀλιγομίλητος. **Σ**τὸ πρόσωπο οὐ καὶ σὲ ὅλη τὴν συμπεριφορὰ του ἦταν ἐκδηλῆ μιὰ βαθεὴ πίστις καὶ εὐλάβεια. Ὡστόσο, ὅπως ἀποδείχθηκε ἀργότερα, ἡ εὐλάβειά του δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα προσωπεῖο. Ἀφοῦ προσεκύνησε τὰ ὅσιακὰ σκηνώματα, ὁ ἄγνωστος ἄνδρας παρεκάλεσε τὸν Διάκονο Λιβέριο, ὁ ὁποῖος ἦταν τότε ὁ ἐκκλησιαστικὸς τῆς Λαύρας, νὰ τοῦ ἀνοίξῃ καὶ τὴν Λάρνακα τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς. **Ο** π.



Λιβέριος, ανύποπτος καὶ ἐξαπατημένος ἀπὸ τὴν ὑποκριτικὴ εὐλάβεια τοῦ προσκυνητοῦ, πρόθυμα ἄνοιξε τὴν Λάρνακα καὶ ἀπομακρύνθηκε γιὰ λίγο. **Ὁ** ἀνόσιος ἄγνωστος ἄρπαξε τότε τὴν εὐκαιρία, ἀπέσπασε τὸ πολύτιμο δαχτυλίδι, τὸ ὁποῖο ἡ Ἁγία φοροῦσε στὸ δεξί της χέρι καὶ τὸ ἔκρυσε ἐπιδέξια στὸν κόρφο του. **Ἐ**πειτα, ὅταν εἶδε τὸν ἐκκλησιαστικὸ νὰ ἐπιστρέφῃ, ἔβαλε μία ἐδαφιαία μετάνοια στὸ ἅγιο Λεῖψανο καὶ στράφηκε πρὸς τὴν ἐξοδο τοῦ Ναοῦ.

Δὲν πρόλαβε ὁμως νὰ κάνῃ ἓνα βῆμα πέρα ἀπὸ τὸ κατώφλι τῆς ἐξόδου καὶ δαιμονίσθηκε! **Ἐ**πесе κάτω, κυλιόταν στὸ πάτωμα, χτυπιόταν καὶ ἄρχισε νὰ ἀφρίζει καὶ νὰ οὐρλιάζῃ. **Α**φοῦ ὑπέφερε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ λίγα λεπτά, ἔπειτα ξεψύχησε!

Ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἔντρομος ἔτρεξε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ φρικτὸ γεγονός στὸν Ἡγούμενο, Ἀρχιμανδρίτῃ Ἐλισσαῖο. **Σ**ὲ λίγο, ὅλοι οἱ Πατέρες τῆς Λαύρας συγκεντρώθηκαν γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ ἄνδρα, ἀπορούμενοι γιὰ τὸν αἰφνίδιο καὶ ἀποτρόπαιο θάνατο τοῦ προσκυνητοῦ.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἡγουμένου τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ ἐρευνήθηκε προσεκτικὰ καὶ τὸ κλεμμένο δαχτυλίδι βρέθηκε κρυμμένο στὸν κόρφο του.

- Ἀπὸ ποῦ ἔκλεψε αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι; ἐρώτησε ὁ Ἡγούμενος τὸν ἐκκλησιαστικὸ.

Ὁ π. Λιβέριος ἐξέτασε τὸ δαχτυλίδι ἀπὸ κοντά, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ θυμηθῇ ἀπὸ ποῦ ἐκλάπη. **Γ**ύρισε σὲ ὅλες τὶς Εἰκόνες καὶ δὲν βρῆκε νὰ λείπῃ κάτι.

Τότε σκέφθηκε νὰ ἀνοίξῃ τὴν Λειψανοθήκη τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς καὶ διεπίστωσε, ὅτι ὁ ἄνδρας εἶχε ἀφαιρέσει τὸ δαχτυλίδι ἀπὸ τὸ δεξί της χέρι.

Τὴν ὥρα ἐκείνη παρουσιάσθηκε ἀπροσδόκητα ἓνας εὐσεβὴς κάτοικος τοῦ Κιέβου, ὁ Βαρθολομαῖος, γνωστὸς στοὺς Πατέρες τῆς Λαύρας.

- Ἀαα!... **Π**ῶς βρέθηκε αὐτὸς ἐδῶ;... ἀνεφώνησε. **Π**ῶς ἀπέθανε; **Τ**ὸν γνωρίζω! **Εἶ**ναι ὁ ἀσεβέστατος, ὁ αἰρετικὸς Βασίλειος!

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ὁ Ἡγούμενος Ἐλισσαῖος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κρεμάσουν τὸ δαχτυλίδι στὴν θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἱερὰ ἀναθήματα, καὶ νὰ θάψουν τὸν ἱερόσυλο ἔξω ἀπὸ τὴν Μονή.

* * *

Ἀναφέρεται ἀκόμη, ὅτι ὁ ἀοίδιμος Θεοδόσιος Σαφόννοβιτς, Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ Ζλατοβέρχι τοῦ Κιέβου, δὲν εἶχε προσκυνήσει ποτὲ τὸ σεπτὸ Λεῖψανο τῆς Ἁγίας



Ὁ τῶν Ἀγίων Παρθένων Χορός.

Βλ. [ἐδῶ](#).

● **«Εἶμαι ἡ Πριγκίπισσα Ἰουλιανὴ ἡ παρθένος. Τὸ ἄφθαρτο σῶμά μου ἀναπαύεται στὸν Ναὸ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαιῶν τοῦ Κιέβου. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ περιφρονεῖς καὶ δὲν τοῦ ἀποδίδεις τὴν πρέπουσα τιμὴ, ὁ Κύριος μὲ ἔστειλε γιὰ νὰ σοῦ γνωστοποιήσω, ὅτι μὲ ἔχει συγκαταριθμήσει στὴν τάξι τῶν Ἀγίων παρθένων, οἱ ὁποῖες Τὸν εὐηρέστησαν».**

Ἀμέσως ἐξύπνησα καὶ ἔσπευσα νὰ ἔλθω ἐδῶ νὰ προσκυνήσω τὴν Ἀγία καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ συγχωρήσῃ τὴν παράλειψί μου, καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ νὰ ζητήσω τὶς προσευχὲς τῆς πρὸς τὸν Κύριο, ὁ Ὅποιος τὴν ἐδόξασε.

Μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ἀγίας παρθένου Ἰουλιανῆς, εἶθε νὰ συναριθμηθοῦμε καὶ ἐμεῖς στὸ χορὸ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εὐηρέστησαν τὸν Θεό.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Ἀγίας Ἰουλιανῆς ἐν Κιέβῳ, τῆς παρθένου

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῇ τοῦ Λειψάνου Σου, Θήκη προσπίπτοντες, ἄνθη προσφέρομεν, τῇ παρθενίᾳ Σου, καὶ ἐν καρδίας συντριβῇ, βοῶμέν Σοι χαρμοσύνως· χαῖρε τὸ ὑπόδειγμα, νεανίδων πανθαύμαστον, χαῖρε θεῖον σκὴνωμα, Παρακλήτου τὸ ἄφθορον· ὦ Ἰουλιανὴ μυροφόρε, χαῖρε παρθένων προστασία!

2.7.2017 ἐκ. ἡμ.

† ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ, προσκύνῃσι καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!